

Sygn. akt V W 1630/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2014 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie V Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca SSR Klaudia Milek

Protokolant: Beata Lechowicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 września 2014 r. sprawy, przeciwko E. K. c. J. i M. ur. (...) w N.

oskarżonej o to że:

W dniu 11 lutego 2014 r. w Urzędzie Celnym (...) (...) w W. nie zgłosiła w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami do odprawy celnej przywiezionego z E. na obszar Wspólnoty ponad dopuszczalną dla podróźnych normę towaru w postaci 1.200 szt. (60 paczek) papierosów bez polskich znaków akcyzy, w tym 1.000 szt. marki (...) i 200 szt. marki (...), czym naraziła na uszczuplenie należność celną w wysokości 39 PLN, podatek akcyzowy w wysokości 918 PLN i podatek VAT w wysokości 236 PLN,

tj. o wykroczenie skarbowe określone w art. 86 § 1 i § 4 w zb. z art. 63 § 2 i § 7 w zb. z art. 54 § 1 i § 3 w zw. z art. 7 § 1 Kodeksu karnego skarbowego;

orzeka

I. Oskarżoną **E. K.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na podstawie art. 86 § 1 i 4 kks w zb. z art. 63 § 2 i 7 kks w zb. z art. 54 § 1 i § 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazuje ją, zaś na podstawie art. 86 § 1 i 4 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierza jej karę grzywny w wysokości 1000 (tysiąc) złotych.

II. Na podstawie 49 § 2 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych przechowywanych w magazynie depozytowym w Urzędzie Celnym (...) (...) w W. pod pozycją (...) i zarządza ich zniszczenie;

III. Zwalnia oskarżoną od opłaty, koszty postępowania przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt V W 1630/14

UZASADNIENIE

E. K. została oskarżona o to, że w dniu 11 lutego 2014 r. w Urzędzie Celnym (...) (...) w W. nie zgłosiła w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami do odprawy celnej przywiezionego z E. na obszar Wspólnoty ponad dopuszczalną dla podróźnych normę towaru w postaci 1.200 szt. (60 paczek) papierosów bez polskich znaków akcyzy, w tym 1.000 szt. marki (...) i 200 szt. marki (...), czym naraziła na uszczuplenie należność celną w wysokości 39 PLN, podatek akcyzowy w wysokości 918 PLN i podatek VAT w wysokości 236 PLN,

tj. o wykroczenie skarbowe określone w art. 86 § 1 i § 4 w zb. z art. 63 § 2 i § 7 w zb. z art. 54 § 1 i § 3 w zw. z art. 7 § 1 Kodeksu karnego skarbowego.

Na podstawie zgromadzonego i ujawnionego w toku rozprawy głównej materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 lutego 2014r. funkcjonariuszka Urzędu Celnego (...) (...) w W. J. L. pełniła służbę w Oddziale Celnym Osobowym w W. w hali przylotów Terminala A (...) im. (...) w W. na stanowisku „czerwona linia – towary do zgłoszenia”. Około godziny 16:30 skierowała ona do kontroli z korytarza „zielona linia – nic do oclenia” podróżną E. K., która przyleciała wraz z rodziną: mężem i dwójką dzieci z (...) rejssem (...). W wyniku przeprowadzonej kontroli bagażu, który składał się z 3 walizek i 1 walizki podręcznej, ujawniono przywieziony ponad dopuszczalną normę i nie zgłoszony do odprawy celnej towar w postaci 1.200 szt. (60 paczek) papierosów bez polskich znaków akcyzy. J. L. w związku z ujawnionym wykroczeniem skarbowym zaproponowała E. K. mandat w wysokości 1.200 złotych. E. K. skorzystała z przysługującego jej prawa i odmówiła przyjęcia zaproponowanego jej mandatu.

W wyniku działań oskarżonej Skarb Państwa został narażony na uszczuplenie należności celnej w wysokości 39 złotych, podatku akcyzowego w wysokości 918 złotych i podatku VAT w wysokości 236 złotych,

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowych wyjaśnień oskarżonej E. K. /k. 38-39/, zeznań świadka J. L. /k. 19/, notatki urzędowej /k. 1/, protokołu zatrzymania rzeczy /k. 3/, pokwitowania /k. 5/, protokołu oględzin rzeczy /k. 6/ oraz karty karnej /k. 18/.

Oskarżona E. K. przyznała się do popełnienia zarzuczonego jej czynu. W złożonych wyjaśnieniach wskazała jednak, iż w czasie w/w czynu nie była wówczas sama. Zatrzymane papierosy (6 kartonów) stanowiły bagaż całej jej rodziny. DoE. udała się w celu wypoczynku po raz trzeci w swoim życiu. Trzykrotnie wylatywała z lotniska C.. Urlop w (...) w styczniu jest znacznie tańszy niż nad Bałtykiem. Uważała ona, iż przywiezienie takiej ilości kartonów papierosów nie przekroczy dopuszczalnej normy. Inne osoby dokonywały jednakowych zakupów. Wraz z nią została zatrzymana również jej koleżanka, która posiadała 20 kartonów papierosów. /k. 38-39 wyjaśnienia oskarżonej E. K. /

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika w sposób nie budzący najmniejszych nawet wątpliwości, iż E. K. dopuściła się czynu zarzuczonego jej aktem oskarżenia. W pierwszej kolejności podkreślić należy, iż stan faktyczny ustalony na podstawie zgromadzonych w trakcie postępowania karnoskarbowego dowodów – zarówno osobowych, jak i uzyskanych w wyniku czynności procesowych innych niż przesłuchanie oskarżonego i świadków, był w zasadzie bezsporny. Wszystkie zebrane w sprawie dowody, w zakresie istotnym dla odpowiedzialności karnoskarbowej oskarżonej, są względem siebie spójne, korelują ze sobą i brak jest w nich wzajemnych sprzeczności.

Przechodząc do oceny wyjaśnień oskarżonej E. K. wskazać należy, iż zdaniem Sądu zasługują one na przyznanie im przymiotu wiarygodności w znacznej części. Podkreślić należało jednak, iż informacje w sprawie limitu ilości papierosów, które można przywieźć przyjeżdżając do P. spoza krajów Unii Europejskiej, można uzyskać na terenie (...) im. (...) w W. oraz na stronach internetowych L. i linii lotniczych. Dlatego też zdaniem Sądu za nie zasługującą na uznanie należało przyjąć tę część wyjaśnień oskarżonej, w której podawała ona informacje, iż nie wiedziała jaką ilość papierosów bez polskich znaków akcyzy może przywieźć doP.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd wziął również pod uwagę zeznania złożone przez funkcjonariuszkę Urzędu Celnego (...) (...) w W. J. L., które to zeznania były logiczne, rzeczowe i spójne. Zeznania świadka dotyczyły kontroli celnej oskarżonej E. K., która miała miejsce w dniu 11 lutego 2014 r. w Urzędzie Celnym (...) (...) w W.. W trakcie przeprowadzonej kontroli bagażu oskarżonej, ujawniono papierosy bez polskich znaków akcyzy, będące przedmiotem niniejszego postępowania. / k. 19 zeznania świadka J. L. /

Sąd dał również wiarę dokumentom zgromadzonym w niniejszej sprawie i zaliczonym w poczet dowodów w postaci: notatki urzędowej /k. 1/, protokołu zatrzymania rzeczy /k. 3/, pokwitowania /k. 5/, protokołu oględzin rzeczy /k. 6/ oraz karty karnej /k. 18/. Dowody te należało uznać za w pełni wiarygodny materiał dowodowy albowiem zostały one sporządzone zgodnie z przepisami, a żadna ze stron nie kwestionowała przy tym ich zgodności ze stanem faktycznym, zaś Sąd nie znalazł powodów, które podważałyby wiarygodność tych dokumentów. W związku z powyższym uczynił je podstawą dokonanych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych.

Z protokołu zatrzymania rzeczy wynika, iż oskarżona posiadała: papierosy marki (...) – 1.000 szt. oraz papierosy marki (...) – 200 szt. bez polskich znaków akcyzy. /k. 3 protokół zatrzymania rzeczy/

Wartość celna papierosów marki (...) – 1.000 szt. oraz papierosów marki (...) – 200 szt. wynosiła 68,00 złotych. /k. 5 pokwitowanie/

Z informacji zawartej w karcie karnej wynika, iż oskarżona E. K. nie była karana sędownie. /k. 18 karta karna/

Oskarżonej E. K. zarzucono popełnienie czynu określonego w art. 86 § 1 i § 4 w zb. z art. 63 § 2 i § 7 w zb. z art. 54 § 1 i § 3 w zw. z art. 7 § 1 Kodeksu karnego skarbowego.

Przepis art. 86 kks penalizuje przemyt celny ujęty w dwóch jego odmianach (wedle kryterium rodzaju towaru): w postaci przywozu z zagranicy lub wywozu za granicę towaru bez jego przedstawienia organowi celnemu lub zgłoszenia celnego (§ 1) oraz przemytu celnego dotyczącego towaru w obrocie z zagranicą, co do którego istnieje reglamentacja pozataryfowa (§ 2). Przedmiotem ochrony deliktu karnoskarbowego z art. 86 kks jest mienie Unii Europejskiej i Skarbu Państwa. Towary wprowadzane na obszar celny Unii Europejskiej a następnie dostarczane do urzędu celnego wyznaczonego przez organ celny, albo do innego miejsca wyznaczonego lub uznanego przez te organy, podlegają przedstawieniu organom celnym. Forma ochrony art. 86 kks polega na zabezpieczeniu przed bezprawnym wprowadzaniem na obszar Unii Europejskiej towarów z zagranicy oraz bezprawnym wywozem towarów za granicę. Pojęcie przywozu oznacza wprowadzenie na obszar celny Unii towaru.

W myśl art. 4 pkt 19 Rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. U. UE L z dnia 19 października 1992 r.): przedstawienie towarów organom celnym oznacza zawiadomienie organów celnych, w wymaganej formie, o dostarczeniu towarów do urzędu celnego albo do innego miejsca wyznaczonego lub uznanego przez organy celne.

Towary wprowadzone na obszar celny Wspólnoty zostają przedstawione organom celnym przez osobę, która wprowadziła je na ten obszar lub, w zależności od przypadku, przez osobę, która przejęła odpowiedzialność za przewóz towarów po ich wprowadzeniu, z wyjątkiem towarów przewożonych środkami transportu będącymi jedynie w transycie przez wody terytorialne lub przestrzeń powietrzną obszaru celnego bez postoju na tym obszarze. Osoba zgłaszająca towary powołuje się na deklarację skróconą lub deklarację celną uprzednio złożoną w odniesieniu do tych towarów (art. 40 Rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. U. UE L z dnia 19 października 1992 r.)).

W przypadku, gdy kwota należności celnej narażonej na uszczuplenie lub wartość towaru w obrocie z zagranicą, co do którego istnieje reglamentacja pozataryfowa, nie przekracza ustawowego progu, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 art. 86 kks podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.

Pojęcie ustawowego progu zostało uregulowane w art. 53 § 6 kks. W świetle art. 53 § 6 jest to kwota określona w art. 53 § 3 kks, w którym definiuje się pojęcie wykroczenia skarbowego. Ustawowym progiem jest zatem taka wartość przedmiotu czynu (w tym uszczuplonej lub narażonej na uszczuplenie należności), która nie przekracza 5-krotności wysokości minimalnego miesięcznego wynagrodzenia w czasie jego popełnienia. Z kolei minimalne wynagrodzenie zgodnie z § 4 niniejszego artykułu jest to wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314). Zgodnie z art. 2 ust. 1 niniejszej ustawy wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę jest corocznie przedmiotem negocjacji w ramach Trójstronnej Komisji. W 2014 roku, zgodnie z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 września 2013 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2014 r. wynosiło ono 1680 złotych. Na tej podstawie należało ustalić, iż w 2014 roku ustawowy próg wynosi 8400 złotych. Mając na uwadze powyższe, wskazać należało, iż kwota podatku narażonego na uszczuplenie w wyniku działania oskarżonej nie przekroczyła ustawowego progu.

Przepisy art. 86 kks typizujące przemyt celny pozostają w kumulatywnym zbiegu z przepisami art. 63 kks (obrót wyrobami akcyzowymi lub opakowaniami z tymi wyrobami bez oznaczenia ich znakami akcyzy lub wadliwie oznaczonymi) oraz 54 kks (uchylanie się od obowiązku podatkowego). Zachodzi wówczas kumulatywny zbieg przepisów ustawy (art. 7 kks).

Zgodnie z art. 63 § 2 kks penalizowane jest nielegalne sprowadzenie wyrobów akcyzowych. W myśl § 7 niniejszego artykułu, jeżeli należny podatek akcyzowy nie przekracza ustawowego progu, sprawca czynu zabronionego określonego w § 2 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.

Art. 54 kks penalizuje z kolei uchylanie się podatnika od opodatkowania przez zaniechanie ujawnienia przedmiotu opodatkowania, podstawy opodatkowania lub zaniechanie złożenia stosownej deklaracji i w konsekwencji narażenie podatku na uszczuplenie. Zgodnie z § 3 powołanego przepisu, jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie nie przekracza ustawowego progu, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 art. 54 kks podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.

W realiach niniejszej sprawy, stosownie do poczynionych ustaleń faktycznych, Sąd przyjął, iż oskarżona E. K. w dniu 11 lutego 2014 r. w Urzędzie Celnym (...) (...) w W. nie zgłosiła w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami do odprawy celnej przywiezionego z E.na obszar Wspólnoty ponad dopuszczalną dla podróźnych normę towaru w postaci 1.200 szt. (60 paczek) papierosów bez polskich znaków akcyzy, w tym 1.000 szt. marki (...) i 200 szt. marki (...), czym naraziła na uszczuplenie należność celną w wysokości 39 PLN, podatek akcyzowy w wysokości 918 PLN i podatek VAT w wysokości 236 PLN. Oskarżona w złożonych wyjaśnieniach potwierdziła fakt przywozu papierosów.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozostawia wątpliwości w zakresie winy E. K., która została udowodniona. W chwili popełnienia czynów oskarżona była człowiekiem dojrzałym życiowo, w pełni poczytalnym. Nie zachodziła żadna okoliczność wyłączająca winę oskarżonej. Żaden z przeprowadzonych dowodów nie wskazuje, aby nie można było wymagać od oskarżonej zachowań zgodnych z prawem w tej konkretnej sytuacji.

Kierując się ogólnymi dyrektywami i zasadami sądowego wymiaru kary określonymi w art. 12 § 1 i 2 kks i art. 13 § 1 kks, uznając oskarżoną za winną popełnienia przypisanego jej w wyroku czynu, z mocy art. 86 § 1 i 4 kks w zw. z art. 7 § 2 kks Sąd wymierzył jej karę grzywny w wysokości 1.000 zł. (pkt I wyroku). Orzeczona kara grzywny w wysokości 1.000 zł zdaniem Sądu jest odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżoną oraz stopnia jej zawinienia i stanowić będzie dolegliwość o charakterze represyjno-wychowawczym, zapobiegającym w przyszłości ponownemu łamaniu przez oskarżoną porządku prawnego.

Sąd jest zdania, iż poprzez orzeczenie względem oskarżonej kary grzywny, zrealizowane zostaną tak cele prewencji indywidualnej, która ma na celu przede wszystkim powstrzymanie sprawcy od tego typu zachowań w przyszłości, jak i prewencji generalnej, której zadaniem jest kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa i utwierdzanie jego prawidłowych postaw wobec prawa.

W wydanym wyroku ponadto na podstawie art. 49 § 2 kks orzeczono przepadek dowodów rzeczowych przechowywanych w magazynie depozytowym w Urzędzie Celnym (...) (...) w W. pod pozycją (...) poprzez ich zniszczenie.

Mając na uwadze zasady słuszności, w myśl art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks, Sąd zwolnił oskarżoną z obowiązku zapłaty w całości opłat i kosztów postępowania.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.